

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 18 - 24 iulie 2021

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0762/257.733; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Sfântul Profet Ilie Tesviteanu

marți, 20 iulie 2021; ora 11.00 Sfânta Liturghie

RUGĂCIUNE

O, Doamne, voi începe de la credință, pentru a putea dobândi vederea: merg pe drum în căutarea patriei. În timpul acestui parcurs sufletul îmi spune: că înaintea Ta se află orice dorință a mea, iar față de Tine, nu-mi este ascuns nici un suspin. Dar în patria cea cerească, nu mai sunt dator să mă rog pentru nimic, ci numai să Te măresc, căci acolo nu-mi va lipsi nimic. Aici cred, acolo voi vedea; aici am speranță, și acolo voi avea; aici mă rog, iar acolo voi primi!

Acum cumpănesc lucrurile, pe care le văd, și cred în acelea, pe care nu le văd. Tu, o, Doamne, nu m-ai părăsit chemându-mă la credință; chiar dacă îmi poruncești să cred în ceea ce nu pot să văd, totuși nu-mi refuzi ca să văd acele lucruri, care mă ajută să cred în ceea ce nu văd..., dacă este cu neputință pentru mine să văd Dumnezeirea Ta, în schimb pot să văd foarte clar omenescul Tău. Iată ai devenit Om, pentru ca în aceeași persoană să poți fi văzut, și să se poată crede în Tine. Ajută-mă, să mă bucur și eu de Dumnezeirea Ta. Amin. (După Sfântul Augustin)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Marius Surt, Livia Mariana Moroianu și Petre Dragomirescu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Isus și străinii

Evangelhia relatează întâlnirea lui Isus cu sutașul de alt neam. Comportamentul lui Isus indică tuturor modul de raportare față de străini. Străinii nu sunt doar cei de alt neam, ci aceia pe care îi marginalizăm, îi ignorăm, îi condamnăm, îi vorbim de rău, îi abandonăm la greu, le refuzăm ajutorul când sunt în nevoi... nu le vorbim dacă ne-au supărat...

Dacă am fost atenți la cuvintele Evangheliei de astăzi, trebuie să înțelegem că Domnul ne cheamă să fim solidari până și cu străinii, cu aceia pe care nu îi avem “la inimă”, față de care simțim o anume antipatie. Numai iubind, creștinul își respectă blazonul, numai așa trece de la întuneric la lumină; numai astfel împlinește convertirea inimii pe calea luminii, a păcii și a bunătații, în cuvinte și fapte.

Sutașul ne arată felul în care trebuie să ne prezentăm înaintea lui Isus. Centurionul este un adult care nu participă la cultul poporului Israel, ci este icoana “dominatorului”, din acele ținuturi. Statutul și condiția lui trebuiau să-l împiedice să ceară ajutorul unui evreu. Dar el, având un slujitor bolnav, nu ține seama de legile care îi despart pe oameni. Starea sănătății slugii sale este motivul pentru care vine la Isus. Nu știe prea bine cum să i se adreseze, dar înțelege că Domnului trebuie să-i spună durerea inimii sale, iar Isus îi împlinește cererea. Sutașul îi cere lui Isus să spună numai un cuvânt. Cuvântul pronunțat de Domnul dăruiește mântuirea.

Isus îl asigură că va merge acasă la el, pentru a-i vindeca slujitorul. Noi poate am fi profitat de o astfel de generozitate gratuită. Sutașul însă se rușinează și mai mult, înțelegând nevrednicia sa, a omului care apelează la cei pe care îi asuprește și spune: “Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu, dar spune numai un cuvânt și slujitorul meu se va vindeca”. Prin cuvintele sale, sutașul dă dovadă de multă umilință, ce uneori, nouă ne lipsește, dar care este soluția vindecării bolilor și relațiilor inter-umane.

De fapt, nu numai slujitorul va fi vindecat de Isus, ci și sutașul, deoarece a descoperit că este nevrednic și că interesul și grija pentru alții i-au transformat în chip surprinzător modul de a cugeta și odată cu el, viața. Evangelhia ne învață că Domnul oferă mântuirea tuturor celor care o caută.

Centurionul a avut credință în Isus, deoarece a auzit vorbindu-se despre Dânsul. Iată felul în care se naște și crește credința în inimile oamenilor. Noi vorbim celor dragi despre Dumnezeu? Dacă am face acest lucru, cu siguranță viața noastră ar fi mai bună. Este important rolul preoților în vestirea Evangheliei, dar și ajutorul pe care creștinii sunt chemați să-l dea în acest sens, spre vindecarea multor bolnavi. De fapt, este necesară citirea Evangheliei și credința în Isus, pentru a putea afla și străbate calea binelui, a iubirii și a mântuirii, la urma urmei. Și profetul Isaia ne cere să urcăm la “muntele” Domnului, ca să ne arate căile pe care trebuie să umblăm pentru ca urmându-le, să construim o Împărăție a păcii și a dreptății. Amin.